

4. Nytt syn på Bibelen: Profetien om Europas fremtid

Frank Hasels krigserfaring som tysk soldat under andre verdenskrig er en fascinerende historie! Kort sagt: han var en bibeltroende kristen, ville ikke være med i krigen, drepte ingen og hadde det ikke vært for det han selv er overbevist om var englevakt, så hadde han ikke overlevd.

Mot slutten av krigen skjedde det noe veldig interessant. Frank forklarte én av Bibelens profetier til noen av sine medsoldater og overordnede.

Konklusjonen: Tyskland ville ikke erobre hele Europa. Tenk på det, Frank kunne blitt satt i fengsel eller drept for mindre enn en slik demotiverende forutsigelse.

Men da hans overordnede så hvordan denne 2500 år gamle profetien var blitt oppfylt i perfekt samsvar med historiebøkene helt opp til deres tid, så kunne de ikke annet enn å tro at dette var sant. Derfor begynte de å lagre litt og litt mat og drivstoff ettersom tiden gikk. Da krigen plutselig tok slutt og tyskerne raskt måtte trekke seg ut av Russland, var det mange av de tyske soldatene som døde på grunn av kulden. Men hver eneste én i Franks gruppe soldater overlevde, selv om de var flere mil lenger inn i Russland enn mange andre som døde, fordi hans overordnede trodde på og tok til seg Bibelens ord.

På en lignende måte – hvis vi tar til oss Bibelens ord vil det redde livene våre (evig liv!), men ikke bare det, det vil også berike våre liv her og nå! Så bli med da vi utforsker denne spennende profetien som har bestått tidens test.

EN RADIKAL PÅSTAND

2 Tim 3:15-17 - Her får vi innsyn i **hensikten med Bibelen**. Den kan gjøre oss "vis til frelse" (v.15). Og Bibelen påstår at "hele skriften er inspirert av Gud" (v.16) Det er en unik og radikal påstand! Hvordan skal vi kunne tro på det? Hvis jeg sier til noen at jeg er 22 år gammel så vil de ganske lett tro på det, men hvis jeg sier at jeg er bedre enn Petter Northug på langrenn så er det mye vanskeligere for dem å tro. Tingen er den: **en alminnelig påstand trenger kun et alminnelig bevis for at folk skal tro, men en radikal påstand trenger et radikalt bevis før vi kan tro!**

ET RADIKALT BEVIS

Joh 14:29 - Hvorfor forteller Jesus oss ting før det skjer? For at vi skal (v.29) Det her er veldig spennende. Historikere forteller oss om fortiden, journalister forteller oss om nåtid. Men Gud forteller oss ikke bare om fortiden og ikke bare om nåtiden, men han forteller oss om fortid, nåtid og fremtid. Det er én av de

mange bevisene Gud har gitt oss til å tro.

Jes 46:9-10 (41:21-23) - Hva er påstanden i v.9? Han alene er Gud! Hva er beviset ifølge v.10? Han forutsier framtiden! *(En profeti er en forutsigelse av fremtiden. Ca 1/3 (30 %) av Bibelen er profetier. Dette skiller Bibelen ut fra alle andre religiøse skrifter som omtrent ikke har noen profetier i det hele tatt.)*

Nå skal vi se på én av Bibelens mange imponerende og fascinerende profetier.

EN PROFETISK DRØM

Bibelen forteller hvordan Jerusalem blir beleiret av datidens supermakt Babylon, mer presis det Neo-Babylonske riket. Ifølge historiebøkene skjedde dette i 605 f. Kr. Byen blir beleiret og en gruppe av de smarteste og vakreste jødene fra overklassen blir ført i fangenskap til hovedstaden Babylon (dagens Irak). Det som skjer er at disse fangene blir satt inn i landets mest sannsynlig beste skole for å lære seg landets språk, vitenskap m.m. slik at man skal kunne bruke disse som ressurspersonene for å styrke sitt rike. Omkring 20 år gamle Daniel er blant dem som blir bortført. Han er en smart ung mann som utmerker seg i skolen hvilket fører til at han etter hvert blir satt til å tjene i kong Nebukadnesar den andres hoff.

Så er det at Bibelen forteller om en veldig interessant hendelse (Daniel 2). Nebukadnesar får en drøm som gjør sterkt inntrykk og som gjør ham urolig (v.2) Så han kaller sammen spåmenn, åndemanere, trollmenn og kaldeere og ber dem om å fortelle ham hva han har drømt og hva drømmen betyr. Men de klarer ikke å fortelle ham det (v.11). Da blir Nebukadnesar utrolig sint og bestemmer seg for at de skal bli drept. *(Det er grusomt, men det burde ikke være en stor overraskelse at noe sånt skjer. For det første: hvis en konge i antikken ikke fikk viljen sin skulle det ikke mye til før noen mistet livet og for det andre: de ble betalt for å vite mer enn resten av befolkningen så da de ikke gjorde det gjorde de på en måte ikke jobben sin.)* Denne befalingen gjaldt også Daniel som ennå ikke har fått høre om det her. Men Daniel ber om mer tid og får det. Så går han hjem for å sammen med sine venner søke Gud i inderlig bønn. Gud svarer deres bønner og åpenbarer drømmen og dens betydning for Daniel. *(Bibelens Gud hører bønner like sikkert den dag i dag!)*

Dan 2:26-28 - Hvilken tid i historien handler drømmen om? (v.28). Vi

kommer se at denne drømmen er veldig interessant og veldig aktuell i dag i det 21. århundre!

Dan 2:31-36 - Dette er drømmen. Nå skal "vi" si hva den betyr. *(Daniel var ydmyk og stjal ikke æren som tilhørte Gud)*

Dan 2:37-38 (1:1) - Nebukadnesar og **Nebukadnesars Babylon (605-539 f. Kr)** er hodet av gull. Dette er et veldig passende symbol til dette kostbare og praktfulle luksusriket. Man hadde Storslåtte templer og palasser. De hengende hager og prosesjongaten inn mot Ishtarporten var to av verdens syv underverker. Det var fullt av gull, sølv og kostbare edelsteiner. De sies at 2/3 av alt gull som var utvunnet fantes i Babylon for eksempel så var guden Mardruk og hans trone lagd av gull. Det var et slikt overflod av gull at historikere skriver at det var mer gull enn støv i Babylon.

Babylon var et stort og mektig rike som ble sett på som uinntagelig. Hovedstaden var omgitt av en vollgrav og en mektig dobbelt mur som hadde plass til tre vogner i bredde. I tillegg sikret elven Eufkrat og de hengende hager at man hadde nok mat og vann for 20 år fram i tid. Det var derfor ikke uten grunn at man har funnet inskripsjoner som sier "måtte dette rike vare evig".

Dan 2:39a (8:20) - På dette tidspunktet er det at Gud sa til Nebukadnesar: "etter deg skal det komme et annet rike". Usannsynlig. Men selv om ingen kunne tro det så var det nøyaktig det som skjedde drøyt 65 år seinere da man ble beseiret av **Medo-Persia (539-331 f. Kr)**. *(Babylons fall er en fascinerende historie. Babylonerne var klar over at byen var omringet, men man følte seg trygge bak byens tykke murer og fortsatte derfor sin fest for én av sine guder. Persene bygde demringer, avledet elven Eufrats vann og kom seg inn under byporten. Siden byen var sløvet av fyll hadde man lite å stille opp med mot Kyros den stores styrker og dermed falt byen på en natt. Det som gjør det enda mer interessant er at mer enn 100 år tidligere forutså Bibelens profetier denne bragden og Kyros den store ble til og med nevnt ved navn før sin fødsel! Jes 44:27-28, 45:1)* Og det Medo-Persiske riket var som profetert et "ringere/dårligere rike" (akkurat som sølv er dårligere enn gull). Ikke i størrelse men i kultur, luksus, prakt og vitenskap hadde man lite å stille opp i forhold til Babylon. For eksempel: fordi man var langt mindre utviklet enn Babylons komplekse sivilisasjon adopterte man på flere måter bare den Babylonske kulturen.

Dan 2:39b (8:21) - Et tredje rike skulle oppstå og herske over hele jorden. Hvilket rike beseiret Medio-Persia?

Det var ingen andre enn Alexander den stores **Grekenland (331-168 f. Kr)**. Var Alexanders rike stort? Yes. Det sies at da **Alexander den store hadde kommet helt bort til India så satte han seg en gang ned og gråt fordi han ikke hadde flere verdener å erobre**. Det er omdiskutert om dette virkelig skjedde men det er ikke noen tvil om at Alexanders rike var et stort og mektig verdens rike som hersket over så å si hele den da kjente verden! *(På den tiden var den bebodde delen av verden mye mer sentrert rundt omkring Middelhavet.)*

Hør på følgende meget interessante sitatet fra en ikke kristen historiker:

"Jeg er overbevist om at det ikke var noen nasjon, by eller folk...som hans navn ikke nådde ut til..."

Det virker på meg som om det har vært en guddommelig hånd tilstede både ved hans fødsel og i hans verk." Historical Library, Bok 16, Kap. 12

Dette er virkelig verd å merke seg. Alexander var 20 år gammel da han ble konge i lille Makedonia. Da han døde litt under 13 år seinere hadde han kommet helt bort til India og erobret så å si hele den da kjente verden. Da denne historikeren, denne ikke kristne historikeren tenker på det – på hva Alexander klarte å utrette på så kort tid, så kan han nesten ikke tro at det er sant. Og det kan jeg godt skjønne. Forestill deg at Sverige om 13 år hadde blitt en verdens makt. Det er usannsynlig og vanskelig å forestille seg. Men jeg syns det er enda mer imponerende at Alexanders rike kunne bli en supermakt så raskt i en tid hvor hest var det raskeste fremkomstmidlet. **Så da denne historikeren tenker over hva Alexander utrettet kan han nesten ikke tro at det er sant. Og dermed konkluderer han, som egentlig ikke tror på Gud, med at det må ha vært enn guddommelig hånd som ligger bak dette. Fascinerende! Meget interessant!**

Og det er nøyaktig det Bibelen beskriver; en Gud som holder historien i sin hånd, en Gud som kjenner enden fra begynnelsen. En Gud som sa at det mektige Babylon skulle falle og selv om ingen kunne tro det så var det nøyaktig det som skjedde 65 år seinere, en Gud som helt riktig sa at Babylon skulle bli etterfulgt av et dårligere rike som i sin tur skulle bli beseiret av et rike som skulle herske over hele jorden som fikk en slående oppfyllelse i Alexander den stores Grekenland. **Denne Gud som Bibelen beskriver har fredstanker for oss og ikke tanker til ulykke, han vil gi oss fremtid og håp (Jeremia 29:11). Så ikke gå glipp av slutten av denne 2500 år gamle profetien – den mest spennende og relevante delen om den tiden vi lever i. (Alexander leser om seg selv: Josefus, den respekterte og anerkjente jødiske historikeren fra det første århundredet skriver om en veldig interessant hendelse i 332 f. Kr. Alexander har beleiret Tyrus og Gasa og er på vei ned mot Egypt. På veien reiser han forbi Jerusalem der han treffer en gruppe jødiske prester. De viser ham profetien fra Daniel 8 (som er tett knyttet opp mot Daniel 2), der blir både Grekenland og Medio-Persia blir nevnt ved navn. De viser ham hvordan det der står om at en mektig gresk konge skulle beseire Perserne, som ennå ikke var beseiret på dette tidspunktet. Da ble Alexander glad for han ble overbevist om at han var den kongen Daniels bok profeterte om!)**

Neste program:

5. Nytt syn på Bibelen: Profetien om Europas framtid II